

HET SCHEPPINGSVERHAAL

In het begin, voordat de tijd begon, was er niets. Er was niets te zien en niets te horen. Niets om aan te raken of te ruiken. Er was alleen maar stilte. En alleen God bewoog zich door de inktzwarte duisternis.

Op een goed moment schiep God de hemel en de aarde. De aarde was was woest, leeg en duister, en was bedekt met water. Vervolgens zei God: 'Er moet licht zijn.' In het begin was het licht zwak. Het was een flikkering in de duisternis, die helderder en sterker werd. Toen werd het een gloeiende bal, die de duisternis opzijschoof. Hij was zacht en geel, daarna rood, roze en oogverblindend goud. God was blij over de schoonheid ervan. Het licht leek een eigen leven te leiden en God noemde het 'dag'. Toen het licht vervaagde tot duisternis, noemde Hij het 'nacht'. Dit was de allereerste dag van de wereld.

Op de tweede dag, toen het licht terugkwam, maakte God de hemel. Het was een zacht soort helderblauw en het hing als een dak boven de aarde.

Op de derde dag van de wereld scheidde God het water en de aarde, zodat de vaste grond verscheen. Hij noemde de grote waterpoelen, die blauw waren als de lucht en glinsterden in het licht, de 'zeeën'. Hij noemde de grote modderige stukken grond 'land'. Het land was vlak en kaal, dus maakte God bergen, vlaktes en diepe dalen.

En ook zorgde God voor het groen. Grassen en planten van elke grootte, vorm en kleur begonnen te groeien en zoetgeurende bloemen bloeiden. De kleverige knoppen gingen open en ranken kronkelden omhoog naar de lucht. Bomen schoten uit de grond, hun takken reikten naar de hemel, groeiden tot grote hoogte, vol met fruit. De aarde was weelderig en groen geworden, vol plantenleven.

Op de vierde dag zei God: 'Laat er tekenen zijn om de dag en nacht aan te geven.' Hij maakte de vurige zon om de dag te verlichten en de zachte maan om 's nachts te schijnen. Overdag verborg de maan zich in de schaduwen. 's Nachts draaide de zon haar gouden gezicht weg, terwijl de maan haar zilverachtige stralen over het land wierp.

God verlichtte ook de nachtelijke hemel met miljoenen en miljoenen kleine glinsterende sterren. Hij was tevreden met de prachtige wereld die Hij geschapen had.

Gods nieuwe wereld was een vredig land vol bloemen, bomen en stromende rivieren, maar er waren geen vogels die door de lucht vlogen of in de bomen zaten, geen bijen om van bloem naar bloem te zoemen en geen vissen om door de golven te springen. De enige geluiden waren het gefluister van de wind tussen de bladeren en kabbelen van de golven tegen de kust.

Dus vulde God op de vijfde dag de zee met levende wezens. Opeens krioelde het er van de vissen. Hij maakte walvissen, die water hoog in de lucht spoten, en dolfinnen, die speels in en uit de golven sprongen. Hij maakte kwallen die glansden als maanlicht, schelpdieren die schitterden als edelstenen, en kleine krabben die met hun scharen zwaaiden op het gouden zand.